

nood

nog is er geen vorst,
de merels blijven afwezig
je broodkorst is overbodig

we worden door honger
naar een ander gedreven
wie verzadigd is
die verzet geen poot

waar zijn de vogels gebleven
die vochten om een bete broods
alleen jij blijft als de bomen
bewegen, alleen jij voelt
de honger, de nood

ach, het geheugen van een vleugel
dat een merel doet zweven
naar een raam: het komt
in een winter tot leven,
alleen de koude kent jouw naam

Staf De Wilde